

אורות השבת

גלוון מס'
1046

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהל מערכת
הרב אברהם טרייקי

פרשת השבוע
תולדות

עוור
הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

חביבות המצוות

ונתקח רבקה את בגדיו עשו בנה מקול
הפסdot אשר אתה בקית ותלבש את יעקב בנה מקול
(בראשית כז, ט)

המצוות: שחמד אותו מן נמרוד (רש"י)

הנה מודעת זאת מדברי המדרש (ב"ר טה, טז), שבגדיו החמודות הללו הייתה בהם תוכנה מיוחדת, שהיו מצוירים בה כל חיota השדה, וכל היה שראתה את דמותה חקרה על גבי בגדי זה היהנה נכעת מלאיה. ובגד זה, חמד עשו ממרוד. ועל כן עשו כמו נמרוד, היה איש יודע צד, מפני שעיל די מלובש בגדי זה לא היה צרייך כל מאמץ במלאת הצדי. ועל פי זה, יש לתמורה עד מארד, מודיע בשבישיו יצחק (בראשית כב, כ-ג): יעתה שא בא כליך תלך וקשתך וצא השדה וצדך ליציך ועשה לי מטעמים כאשר אהבתך... בעבור תברך נפשי בטרכ אמות, לא לך עשו את הבגד הזה. שהרי מופרש בתוכוב (שם שם): ונתקה רבקה את בגדיו עשו בנה מקול החמודות אשר אמרה בבית ותלבש את יעקב בנה קטנו, ובמואר שם ברש"י: שחמד אותו מן נמרוד. הרי פנינו מופרש, שעשו השאיר את בגדיו הצד המויחדים, ובחר להתרוח עצמו - צור ציד לאבוי. וכי יודע אם לא בשל עיבוק זה, הקדימו יעקב בקבלת הברכות, כפי שעול משפטן של כתובים. ועל כל פנים, הלב משתומם לטורה יתרה מה זו עשו. ברם לשנטבען נראה, שאין מוקם שבשביל קיים 'מצויה', ראוי לעמל ולטרות, וזה עיקר שכחה כמו שאמרו י'לום מעריא אגריא. ובפרט יצחק כך את מתן הברכות - בקיים מצוה זו: בעבור תברך נפשי. ועל כן בחור הנחיה את בגדיו הצד, ולהתרוח עצמו בקיים המצוות. וזהו מושך השכל, לכל המותקים בקיים מצוות, בשל משברי הזמן מצוקות העתים וממושלי היצר.

וכמה פלאים הם בזה, דברי התלמוד ירושלמי (סנהדרין ח, ב) אודות רבינו יוחנן אשר היה עולה לבית הכנסת בבוקר, והוא מלקט פירוריין מהנהaar מסעודת קידוש החודש ואכלם. אמר: יאה חלקי עם אלו שאמש קידשו את החודש כאן.

ומה נעמו בזה, דברי רבותינו בגמ' סוכה (מה, א): אמר רבבי אבוחו אמר רב אלעזר, כל הנוטל ללב באגדו והדס בעובתו, מעלה עליו הכתוב כאלו בנה מזבח והקריב עליו קרבן, שנאמור (ותהילים קיה, כ) אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח. ועוד שניינו שם (נא, ב): מעשה ברבן גמליאל ורבו יהושע ורב כי אלעזר בן עזריה ורב כי באין בספינה ולא היה ללב אלא לרבן גמליאל בלבד שלקחו באף זו. נטלו רבן גמליאל וצאבו, ונתנו לרבי יהושע וכו'. ומה ליה למייר שלקו באף זו, להודיעך כמה ממצוות הביבות עליהם.

וכזאת מצינו גם' שבת (קית, ב): אמר ליה رب יוסף לרבי דרביה, אבל במאיה היר טפי (בכמה אבוי היה זהיר ביטו). אמר ליה, במצוות. יומא חד, הוה קא סליק בدرוגא, אייפסק להו חוטא ולא נחית ואטא כמה דלא רמייה יומן אחד עליה במדרגות ונסחער שכך יכול היה לפשות מעליו את טליתו ולהחמייך בדרוגו. ואף על פי כן, עצר במעלה המדרגות, ולא זו משש עד שתיקנה, כדי לזכות بعد כמה פסיעות של הליכה במצוות. **ומי** לנו גדול מודוד המלך ע"ה, אשר העד עליו התלמוד בירושלמי וסנהדרין א, ד: אין לך אדם בישראל שbezיה עכמו על המצוות, יותר מודוד. מפני מה בזיה כדי שילמדו ממנו לנוהג כבוד בארכון), שהוא מביטן בארכון (דרך בזיה) ומתומים.

ומדי דברי זהה זכר אורכו, עד כמה היו המצוות חביבות על רבינו הגדויל מרן'Mאוור ישראל' זצוק'ל', ולא דוקא במצוות אשר העולם נהוג להדר בהם כגן תפילין ומצוות ארבעת החמיניות וכו', אלא גם במצוות שאין מקפידים כל כך לחזור אחריהם. ואולם תקצר היריעה מלתאר את כל המעשים המופלאים אשר ראו עינינו ואשר נשמעו מפי מקרביינו ובני משפחתו, אך די אם נזכיר עובדה אחת 'קטנה' אשר יש בה כדי ללמד על הכלל כולם, והוא החקפה של לברך מאה ברכות בכל יום ובפרט בשב"ק אשר כידוע המשך דבר רב העיר במדור "אורות הקשרות".

דבר העורך

המשיח מתולדות יצחק

כתב בעל הטורים הפרשה הקדומה מסימות על פניו כל אליו נפל ופרשינו מתחילה 'עלת תולדות יצחק', באחרית הימים כSHIPOL 'ישמעאל' יצמח מלך המשיח מיתולדות יצחק. כתוב הדבר הקדוש למה נקרא שמו 'ישמעאל' באחרית הימים עתיד הקב"ה 'לשם�' זעקה בלה' בברכה לאחיו ממה שעתידים בני ישמעאל לעשות בארץ. ויערדו בני ישמעאל מלחמות חזקות בעולם, ויתאספו בני אדום ויתגورو בהם מלחמה, וארכ' הקדושה לא תימסר לבני אדום, ויתעורר הקב"ה עליהם שנאמר כי זבח לה' בברכה לאחיו בכנענות הארץ, וכירית לבני ישמעאל ממנה, ולא ישאר שר למלטה על אמות הعلם, אלא אשר של שראל בלבד. מבאר הרבי את הדיקוק בלשון רשי' י' ולוואם מלאום יאמץ' כשה 'יקם זה יונפל'. יעקב ועשו מסמלים את הקדושה והטומאה. כמתוחקים בכוח הקדושה בתורה ובמצוות ממילא כוח הטומאה 'ונפל' מעצמו.

הרב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי 'סורוקה'
ו'ק'ק' שבטי ישראל' שכונה י' בארכ' שבב

לוח זמנים שבועי

יום	יום	יום	יום	יום	יום א'	
					ד'	כט'
5:10	5:09	5:08	5:07	5:06	5:05	5:04
5:16	5:15	5:15	5:14	5:13	5:12	5:11
6:20	6:19	6:18	6:18	6:17	6:16	6:14
8:19	8:18	8:17	8:17	8:16	8:16	8:15
8:50	8:49	8:49	8:48	8:48	8:47	8:47
9:42	9:42	9:41	9:41	9:41	9:40	9:40
11:28	11:27	11:27	11:27	11:26	11:26	11:26
11:58	11:58	11:58	11:57	11:57	11:57	11:57
15:48	15:48	15:48	15:48	15:49	15:49	15:49
16:40	16:41	16:41	16:41	16:42	16:42	16:42
16:53	16:53	16:54	16:54	16:54	16:55	16:55

זמן הדלקת הנרות

תולדות	פרשת השבוע:
משא דבר	הפטורה:
16:23	כניסת השבת:
17:14	יציאת השבת:
17:48	רבנו תפ"ס:

"ברכת הלבנה"
החל מיום שני בערב י"ד כסלו עד השעה 1:39 בלילה
שם זמנה יום שני בערב י"ד כסלו עד השעה 1:39 בלילה

אורות הקשרות

צריך לתרור אחורי ברכות מודגנות כדי להשלים את מכתת מספן. ומזכות חכמים זו והינה חביבה עליו כל כך, עד שהירה ספרן ממש ובסוף היום היה מחשב האם השלים בו את מנין מהא ברוכות, כפי שהעד מזכיריו האישי הרהר"ג אליהו שטרית שלייט"א [נעיין בספר החינוך מצוה ש"מ" שודות מחות טפירת השומר יכי המנין מראה באדם כי כל ישעו וכל חפוץ להגיא אל הזמן החואן]. אכן רביינו הגadol זצ"ל מלבד חכמו המופלג היה גם ייחס לב - ייקח מצות!

מכור אמר לאמון ואכזר

רבה יהודה דרעי

רבה הראשי וראב"ד בארכ-שבע

אורות הפרשה

שמחת הבתורתה בפטוב

"וала תולדות יצחק" (כח, יט). אומר רבינו מירש מזידיצוב זי"א אמר רשות רשי"י יעקב ועשהו האמורין בפרשה. עיקר התענג והשמחה "תולדות יצחק" למלעה הוא מזה שיש בחירה בעולם "יעקב ועשהו האמורין בפרשה" והאדם בוחר טוב.

הפייהת הרע לפוטוב

"וала תולדות יצחק" (כח, יט). אומר הרובי שעשו מסמל את כוחות הרע והטומאה. מטרת בריאתו של עשו היה לא שיהודי ייחוף אותו לאור וטוב. בפועל ובגלו עשו מנגד לקודשה, אך בפנימיותו ובאמתתו מהותו הוא טוב, על ידי שהופכים אותו לקודשה ואור. הרי שגם עשו הוא "תולדות יצחק".

בן רואים את האב

'אבրהム הוליד את יצחק' (כח, יט). אומר רבינו מפרשיisha זי"א אמרו חז"ל איזהו חכם, הראה את הנולד. מן הנולד, הבן, אפשר להזכיר את האב.

מלחמה מהרחתם

"ויתרוצזו הבנים בקרבה" (כח, כב). מבאר ה'בא ר' יצחק אמר רשי"י כשהייתה עברה על פתיחי תורה של שם וUBE, יעקב היה רץ ומפרק צאת, וכשבוערת על פתיחי עבודה זהה, עשו מפרק צאת. מאוז אין שלום בין יעקב לעשו. כבר ברכות אימים התגנשו זה זה, והרי המלחמה שביניהם נשצת עד עצם היום הזה.

שלא סלמא ממעשים

"ויתרוצזו הבנים בקרבה" (כח, כט). מבאר ה'ספר חסידים' מפני החש שיעקב ילמד ממעשיו הרעים של עשו, הכניסו איבה בלבם עד בطنם, ומשם התחליל הפורוד בינויהם.

לפערל בל' תשפטנות

"ואחרי כן יצא אחיו וידו אוחזות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב" (כח, כה). רבי משה מרדכי בידרמן האדמוני ר' ה'ברכת משה' מעלוב זי"א ביקש מאיש ציבור אחד לעופל בעניין מוסומים, והלה טען שהענין כבר סגור וחחות ושייאפשר לעשות כלום בנדון. אמר לו האדמוני התרורה מספרת על יעקב שיידוע אוחזות בעקב עשו ולכארה מה העטם בניסיונו של יעקב לאחיזה בעקב עשו, בשעה שהוא יצא הראשון. אלא מכאן מכאן שיוחורי נדרש לעשות ולפעול ביל' תלות בסיסויו הצלחה. תפקדיו של יהודי לעשות, והקביה ישלח את הצלחה. ואכן, בסופו של דבר הצלחה יעקב בפועלתו, ועשיו מכר לו את הכורה, והיא חזרה למי שהיא ראוי לו.

מ"ע אפקט

"ויתרוצזו הבנים בקרבה" (כח, כב). מבאר רבי יחזקאל מקוזמיר זי"א יעקב לא יכול לצאת כשבירה על פתיחי תורה, מפני שעשו, שהיה הראשון, עיבכו, אבל עשו, אם פרכס לצתת בשעה שבירה על העדודה הזהה שלו, ובבלבד שייעקב לא יוכל לאוולה לזרות תורה.

פוחה של האם

"ויתרוצזו הבנים בקרבה" (כח, כב). מבאר ה'מעינות הנצח' הכל תולוי באמנה. אם האמא רגילה לבוא לפתחי תורה ויש לה הערכה וחיבת תורה ויהודوت, כי אז "יעקב רץ ומפרק צאת" יוצא יוצא ממנה יעקב. אבל אם "היתה עוברת על פתיחי עבודה זהה" אם היא אוחבת את תרבות הגויים והתנוגות, הרי אז "עשיו רץ ומפרק צאת" יוצא ממנה עשו.

התבדל במאכלים במעשים

"ויאמר ה' לה שני גוים בבטןך ושני לאומות ממיעיך יפרדו ולאoms מלאות יאמץ ורב יעבד צעיר'" (כח, כג). מבאר רבי יהודה ליב איגר זי"א רבקה התבשרה שישני לאומות ממיעיך ייפרדו – ההבדל בין היהודי לנוצרי הוא בינם הבדל בין ישראל למילה גודלה 'יבטנה' במעיים. בענייני אכילה ושתיה. במאכלות אסורות מכאן, ובשולחן היהודי מכאן.

רבקה לא מלחמה

"ויאמר ה' לה שני גוים בבטןך, ושני לאומות ממיעיך יפרדו, ולאoms מלאות יאמץ ורב יעבד צעיר'" (כח, כג). מבאר ה'שפת אמת' לרבקה לה לדבה כאמור הדבר, והיא לא נילתה זאת לאיש, אפילו לא ליצחק. לכן לא ידע יצחק את מעלת יעקב על עשו.

המטירה הארץ תיקון

"וידעו אוחזות בעקב עשו" (כח, כ). אומר הרובי שעשו מסמל את הנפש הבהירית ויצר הרע. לכן הוא יצא ראשון, כי הוא קיים באדם קודם יציר הטוב. יעקב מסמל את הנפש האלוקית וגבור הטוב. הוא אישם, מלשון שלמות, כי אפשר בשעה שאדם עובר עבריה, עצם הנפש האלוקית נשארת שלמה בדבוקתיה בה. וידעו אוחזות בעקב עשו" ירידת הנפש האלוקית למטה היה כדי לתקן את הגור ואות הנפש הבהירית.

הוראה משמחת

הננו שמחים לבשר לציבור הרחב כי בימיים אלו הוצרפו מוספן. ומזכות רשות ר' יהודה מושב' שטרית שלייט"א [נעיין בספר החינוך מצוה ש"מ" שודות מחות טפירת השומר יכי המנין מראה באדם כי כל ישעו וכל חפוץ להגיא אל הזמן החואן]. אכן רביינו הגadol זצ"ל מלבד חכמו המופלג היה גם ייחס לב - ייקח מצות!

בשורה משמחת

הננו שמחים לבשר לציבור הרחב כי בימיים אלו הוצרפו למגעל"ג הקשרות הרג'יל"ה ש"י" "הרבעות" ב'

"קפה אופרה"

רח' יהונה ז'בוטינסקי 13

"קפה אופרה"

רח' נחום שריג 31

"ג'ידה מרג'לטו"

רח' יהונה ז'בוטינסקי 12

"טומהוק בית שלبشرים"

רח' הארגים 77

"SHIPODI התחנה"

דרך מצדה 266

"מקדולנדס הקשר"

מרכז וואן פלאזה

"מקדולנדס הקשר"

מרכז סינמה סייטי

"בלאק בארכ-שבע"

מרכז סינמה סייטי

"רויז בורגר"

רח' יעקב מרש 19

"פלאלל שבע"

רח' דוד המלך 6

בברכת יאכלו ענויים וישבעו

בברכת יאכלו ענויים וישבעו

הוראה משמחת

הננו שמחים לבשר לציבור הרחב כי בימיים אלו הוצרפו למגעל"ג הקשרות מהדרין ש"י" "בר"ין מהדרין" ב'

"האיטלקיה הקטנה"

רח' לואי פיקרד 24

בברכת יאכלו ענויים וישבעו

מחלקת כשרות מהדרין ש"י" הרבעות בארכ-שבע

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מורנו המרא Datara הגאון הגדול רבי יהודה דרורי שליט"א

ש - מי שהזליק נר חנוכה בגובה של יותר מעשרים אמה, או פחות משלושה טפחים, מה דיניו?

ת - מי שעבר והזליק את הנרות בגובה של יותר מעשרים אמה מוקען הדירה, לא יצא ידי חובתו. וצריך להזוץ ולהזליק במקומות ראויים, בלא ברוכה, ואם הזליקן בגובה של פחת משלשה טפחים, בדיעבד יצא ידי חובתו.

ש - מי שהזליק נר חנוכה במקום אחד, ואחר כך העבירו למקום אחר, מה דיניו?

ת - צריך להזליק את הנרות במקומות הנחתן, ואם הזליק במקומות אחד ואחר כך העבירו למקום אחר, לא יצא ידי חובתו. לפיכך צריך לתקן לאחר מכן ולהזליק במקום החדש, בלי ברוכה.

ש - מהו זמן הדלקת נר חנוכה?

ת - זמן הדלקת נר חנוכה, הוא בצתת הכוכבים. זה דעת הש"ע וכן אמר לנונים, אך לדעת הרבה הראשונים, זמן הדלקה הוא עם תחילת שקיית החמה, וכן מנגה אשכנז.

ש - עבר זמן הדלקה, האם רשאי להזליק בברכה?

ת - אם לא הזליק בזמן האמור לעיל, מודליק עד שתיכלה רגל מהשוק שהוא כחץ שעיה לאחר זמן הדלקה. ובתוך הזמן הזה רשאי להזליק בברכה גם אם הוא ייחידי וכן עמו מבני הבית, וגם אם אין פתח ביתו או חלונו פונה לרשות הרבים.

ש - עבר ולא הזליק וכבר כתה רגל מהשוק, האם רשאי להזליק בברכה?

ת - עבר ולא הזליק בתוך הזמן הזה, רשאי להזליק כל הלילה עד שיעלה עמוד השחר. אולם לצורך הזרקה לא יברך אלא אם כן יש עמו לפחות עד אחד מבני הבית שהוא עוז, או שהיו הנרות פונים לרשות הרבים דרכ' החלון או פתח הבית בגובה של עד עשרים פוןין אמרה מהרחב והיו עבורים ושבעים מצויים שם. ואם רצה לברך גם אם לא התקיימו אחד משני התנאים הללו, אין מוחין בו.

ש - הגיע זמן הדלקה, האם צריך להפסיק מלاكتו או לימודו או סעודתו, כדי להזליק נר חנוכה?

ת - מיד עם הגיעו זמן הדלקה, צריך להפסיק מלاكتו או לימודו כדי להזליק נרות חנוכה בזמןנה. ולא עוד אלא אסור לאכול סעודת קבע והיו יותר מכבריצה פת (56 גמ') ח齊 שעיה לפחות זמן הדלקה שמא ימשך בסעודה, אבל מותר הוא באכילת פרות מהשייר הזה או באכילת פירות וכדומה, וכן אסור להתחילה בלימוד או מלאה, קודם שידליק נרות חנוכה.

ש - האם צריך לדחות או להפסיק שיעור תורה קבוע כדי להזליק נר חנוכה בזמנם?

ת - שיעור קבוע המתוקים בבית הכנסת, אין לדחותו או להפסיקו כדי לאפשר לציבור הדלקת נרות חנוכה בזמנם, כל שקיים חשש החיבור לא ישוב להמשך השיעור, וטוב שלאחר השיעור יוציאו לציבור שעלייהם להזליק נרות חנוכה. אבל אם ברור למגדי השיעור שהציבור ישוב להמשך השיעור אחריו הדלקה, יש לדחות או להפסיק את השיעור כדי לקיים מצוות הדלקה בזמנם.

ש - מי שאינו יכול להזליק נר חנוכה בזמן, האם עדיף שיעשה שליח במקומו או שידליק בעצמו אחר הזמן?

ת - מי שאינו יכול להזליק נרות חנוכה בזמן דהינו עד חצי שעיה מעתה הכוכבים מכל סיבה שהיא, טוב יותר שיישעה שליח את אשתו או אחד מבני ביתו שידליך בזמנם. מאוחר שידליך הוא עצמו אחר הזמן.

ש - האם צריך להתפלל ערבית קודם הדלקת נר חנוכה?

ת - בימי חנוכה טוב להקדים ולהתפלל ערבית מיד עם שקיית החמה, כדי לקיים את מצוות הולקה עם צאת הכוכבים. ואם יש חשש שהוא יעבור זמן שהוא חצי שעיה מעתה הכוכבים עד שישים את תפילה, ידליק קודם תפילה ערבית.

הלכות חנוכה-א'

דיני הנרות וזמן הדלקתן

ש - אלו שמנים כשרים להדלקת נר חנוכה, והאם נרות של שעורה כשרים להדלקה זו?

ת - מצوها מן המובהר להדלק בשמנן זית, מפני שבו נעשה הנס בהדלקת המנורה במקדש. ומכל מקום, כל השמנים וכן נרות של שעורה, כשרים להדלקת נר חנוכה. ואם אין בידו להשיג שמן זית, עדיף שידליך בשאר שמנים מאשר נרות שעורה.

ש - אלו פתילות כשרות להדלקת נר חנוכה?

ת - מצوها מן המובהר להדלקת נר חנוכה בפתילות של צמר גפן. ומכל מקום, כל הפתילות כשרות להדלקת נר חנוכה.

ש - האם צריך להזכיר על כשרות השמנים והנרות, פן יש בהם תערובת שומן של אישור?

ת - נרות או שמנים המוביירים מחו"ל, יש להקל להדלק בהם נרות חנוכה אף על פי שאין עליהם הקשר וקיים חשש שהוא מעורב בהם שומן של אישור. אך אם ידוע שיש בהם תערובת של אישור, אין להדלק בהם נרות חנוכה.

ש - שמן האסור בהנאה, האם כשר להדלקת נר חנוכה?

ת - שמן האסור בהנאה כוגן שמן של ערלה או של תערובת בשר וחלב, אין מודליקים בו נרות חנוכה, וכן יש להחמיר שלא להדלק בשמן שיש בו קדושת שביעית, או שמן של טבל שלא הופרשו ממנו תרומות ומעשרות. לפיכך יש להזכיר לשימוש אך ורק בשמן עם הכלש של רבנות מוכרת המuid שהוא נקי מחושש טבל ערלה ושביעית.

ש - שמן שנאסר לאכילה מפני רוח טומאה כוגן שהונח תחת המיטה, האם כשר להדלקת נר חנוכה?

ת - שמן שהונח תחת מיטה שיישטו עליו במשך הלילה, אף על פי שנאסר לאכילה, מכל מקום נראה שיש להקל להדלק בו נרות חנוכה. והמחמיר שלא להדלק בו, תבוא עליו ברכה, ובפרט במקרים שאון הפסד מוכחה.

ש - פתילות שהדלקו בהם נרות חנוכה, האם רשאי להמשיך להדלק בהן בשאר לילות - נר חנוכה?

ת - פתילות שהדלק בלילה הקודם, רשאי להמשיך ולהדלק בהן, אין צורך להחלמן מחדש. ויש מהדרין לקחת פתילות חדשות בכל לילה, מפני הנס שהיה מתחדש בכל יום.

ש - מהו המקום המובהר בו יש להדלק נר חנוכה?

ת - מצوها מן המובהר להדלק הנרות בפתח הבית מבחוץ - הפהונה לרשות הרבים, כדי לפרש הניס. וטוב להניחם לצד שמאל של הנקנס לבית, באופן שתהירה המזווה דין פוןין ונר חנוכה משמאלה, וכן עבנוניו ויציאתו והוא מוקף במצוחות. כמו דברים אמרוים, כשפתחה ביתו פונה לרשות הרבים, אלים אם יש חצר לפני הבית, יניח הנרות בפתח החצר. ואם קיימים חישוט לכיבורי הרווחות בורות, או חישט לניבנה, או שרווא דר בבית מושתר, רשאי להדלק בתוך הבית. ואם יש בבית חלון הפהונה לרשות הרבים, יש להעדר ולהדלק סטוף לחלון מארש בפתח הבית מכבפים.

ש - מהו הגובה הראוי בו יש להדלק נר חנוכה?

ת - צריך להניח הנרות שלושה טפחים מעל פניו הקרקע, ומדובר קבלת טוב להניחם בין שבעה טפחים לעשרה טפחים. כמו שחשוש מפני דלקה או שחלה ביתו גובה יותר, רשאי להניחם עד לגובה של עשרים אמה.

ש - המתגorder בקבינה עליונה הגובה מפרק רשות הרבים יותר מעשרים אמה, היכן יולדיק נר חנוכה?

ת - המתגorder בקבינה עליונה בגובה ביתו של חלון באותן שחלון בינו גובה יותר מעשרים אמה מפרק רשות הרבים, לא יולדיק הנרות בפתח החלון אלא סטוף לפתח הבית.

אורות עוגן שבת

חימס אחרים

כעבור שעה הגיעו השומרים וציוו עליהם להתכנס באחד החדרים. רק אז החל החשש להתגונם ללבם. היו אבעע נערות, שהשתורטם ציוו עליהם לעובד את החדר. כעבור רגע נשמעו קולות ירי מהחדר הסמוך. היה ברור כי גנואר מוכן לעמוד בדורות, הקבוצה עמדה עתמה לבודה בהדר, כאשר בפתח ניצבים השוטרים.

היה שם בחור החסן, יוסף שמו, שברשותו גראן. באוטו רגע פעל בתשיש. בקר האחווי של החדר היה חלון קטן, סגור במסטרים. בעורו הגרון "יש" שר את המסתירים ופתח את החלון. שנית לאחר מכך היה הלוויים לפופז מהחולן, שהיה בקומה השניה. הם קפצו מעל ראיי הגומנים, שעמדו למטה, המומים מתухות היהודים. גם שלום'קה היה בינויהם.

שלום'קה נחת ברכות על הלוך, כסוי גידל האיש, וילך הלוך וגדול, עד כי גידל מאוד' (כו. י). אומר המגיד מזריטש זיע"א בכל הפרשה נקרא יצחק בשם, וכך נקרא "האיש". מברוזין רבי פיבוש מברוזין זיע"א יצחק אהב את עשו על אף רשותו כדי שתהיה לו טענה כלפי הקב"ה אני אהבת את בני על אף חסרונו; אף אתה צריך לאחוב את בני ישראל גם אם הוא חוטאים הם.

וילך הלוך וגדול, עד כי גידל מאוד' (כו. י). אומר המגיד רשותו מילוקו אחרין, מכוננים אלוין את רובי. הוא רץ כל עוד רוחו בו, חשבה. היה בגדלות. גם אז לא עמד במדרגה אחת, אלא "וילך הלוך וגידול" – הילך תמיד הליכה אחורי הליכה, "עד כי גידל מאוד", עד שהגיעו לגדיות גמורה. כעבור רגע הש נאב עד בגנו וצנח ארצה, עשו עצמו מות. זה היה מולו, שאם לאין היו השוטרים יורים בו למות.

ויהי כי ז肯 יצחק ותכהין עיניו מראות' (כו. א). הרבה אמר רשי"י מפרש ותכהין בעשן של אלו, שהיו בן לשוש-שרה, מידי "ויגדל" לעבודת אלילים. מודיע העשן הזיק ליצחק בלבד, ולא נשוי עשו ולעשוי עצמו, אלא שיצחק, שהיה טהור עיניים "מראות ברע", לא להיכנס ללבול את עשן העבודה הזהר, ולכנן כהו עינויו. היה יכול לסייע להילאה. עם בוקר חמץ ושיקר בדרכו. הוא הגיע לבית, נכנס פנימה ומצא שם נוצריה עומדת ומוכבת בגדים.

רחאה ריח נבי כריה שדה' (כו. כ). הרבה הרבי כתוב מדרש רבה בשעה שנכנס אבינו יעקב אצל אבי, נכנסה עמו גן עדן. וזה אמר יצחק ליעקב ריח נבי כריה שדה'. מניין הכהיר יצחק שricht להן העדן והיה שם שנתיים. لكن הכהיר וידע את ריחו של גן העדן.

מ"ד נילוביץ?", חסיפה לשאל. כן", ענה שלום'קה. מי אתה?", שאלת. אני בנו של ישעה השווות", השיב. מפני שיש להן עוגן וחיות מעצם הדוריטה ושפיקות הדמים של יצור אחר. ככל האם אנשים שהם רעים בעצם, שיש להם חיים מזהם מצרים וגורמים רע לאחרים. וזאת היא גם החיקות שיש לעשות. ישעה פרידמן.

"מדובר את בוכה?", התענין שלום'קה. לא שמעת?", אמרה, "היללה רצחו את כל היהוי הגטו בדנילוביץ'."

לאחר כמה ימים הגיע שלום'קה אל חבורות פרטיזונים יהודים בעיר. בחבורות בילה עד סוף המלחמה. שלום'קה זכה לשורוד ולהקים בית נאמן וחסידי ובמשן שנים רבות. שימש אחד משליחיו חב"ד באטליה. כשזהה מס' ספר את סיפורו האישני, היה חור המדי על דבריו אביו: "שלום'קה, לך צפחים חיים אחרים".

לעילוי נשמה
הרבי יוסף שלמה טרייקי זצ"ל
בר עליה ז"ל
והרבנית רחל טרייקי ע"ה
בת סמי ז"ל
ת.ג. ז.ב.ה.

שפט עמלכתות

וירגלו הנערים יהיו עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים' (כח, כ). הרבי הראי"ץ עשו, בהיותו איש שדה, שכלהו ייתו גשמיota, מסמל את החומריות ואת השקועים בה. לעומתו, שכלהו יישב אהלים', מסמל תענגו בחים היה בלילה תורה שלמד בבית מדרשים של שם וuber, מסמל את הרוחניות ואת ערחה. בעבדותה ה', יעקב ועשה הנפש האלקנית והנפש הבהמית, שתי הנפשות הנאנקות ביןין לכבוד את האדם.

פענה מנטצתת

ויאhab יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב' (כח, כח). מבאר רבי פיבוש מברוזין זיע"א יצחק אהב את עשו על אף רשותו כדי שתהיה לו טענה כלפי הקב"ה אני אהבת את בני על אף קומו השניה. הם קפצו מעל ראיי הגומנים, שעמדו למטה, המומים מתухות היהודים. גם שלום'קה היה בינויהם.

הילך ממדצל

וילך הלוך וגדול, עד כי גידל מאוד' (כו. י). אומר המגיד מזריטש זיע"א בכל הפרשה נקרא יצחק בשם, וכך נקרא "האיש". מברוזין רבי פיבוש מברוזין זיע"א יצחק אהב את עשו על אף רשותו כדי שתהיה לו טענה כלפי הקב"ה אני אהבת את בני על אף קומו השניה. הם קפצו מעל ראיי הגומנים, המומים מתухות היהודים. גם שלום'קה היה בינויהם.

טהרה עמלכתות

ויהי כי ז肯 יצחק ותכהין עיניו מראות' (כו. א). הרבה אמר רשי"י מפרש ותכהין בעשן של אלו, שהיו בן לשוש-שרה, מידי "ויגדל" לעבודת אלילים. מודיע העשן הזיק ליצחק בלבד, ולא נשוי עשו ולעשוי עצמו, אלא שיצחק, שהיה טהור עיניים "מראות ברע", לא להיכנס ללבול את עשן העבודה הזהר, ולכנן כהו עינויו. היה יכול לסייע להילאה. עם בוקר חמץ ושיקר בדרכו. הוא הגיע לבית, נכנס פנימה ומצא שם נוצריה עומדת ומוכבת בגדים.

שפתות בפן העדן

רחאה ריח נבי כריה שדה' (כו. כ). הרבה הרבי כתוב מדרש רבא בשעה שנכנס אבינו יעקב אצל אבי, נכנסה עמו גן עדן. וזה אמר יצחק ליעקב ריח נבי כריה שדה'. מניין הכהיר יצחק שricht להן העדן והיה שם שנתיים. لكن הכהיר וידע את ריחו של גן העדן.

ענפה להרע

ועל חרבן תהית' (כו. מ). הרבה הרבי הראי"ץ החווית של שעשו היא מהחרב. בזוגות חיות רעות טטרופות וזרותות לא רק כשות רעבות, אלא מפש ניש להן עוגן וחיות מעצם הדוריטה ושפיקות הדמים של יצור ענייה של הנגיה התමלא דמעות. התברר כי היא היכורהطيب את ר' מצרים וגורמים רע לאחרים. וזאת היא גם החיקות שיש לעשות. ישעה פרידמן.

"מדובר את בוכה?", התענין שלום'קה. לא שמעת?", אמרה, "היללה רצחו את כל היהוי הגטו בדנילוביץ'."

לאחר כמה ימים הגיע שלום'קה אל חבורות פרטיזונים יהודים בעיר. בחבורות בילה עד סוף המלחמה. שלום'קה זכה לשורוד ולהקים בית נאמן וחסידי ובמשן שנים רבות. שימש אחד משליחיו חב"ד באטליה. כשזהה מס' ספר את סיפורו האישני, היה חור המדי על דבריו אביו: "שלום'קה, לך צפחים חיים אחרים".

התגרשות רבה מילאה את ליבו של שלום'קה הקטן, בן התשע, בן של ר' ישעיה פרידמן, גבאי בית הכנסת בדנילוביץ' עיירה קטנה במערב רוסיה הלבנה. בעוד דוקת אחותות ריבס מנער העיר לה מסדר החולוצים, תנועת הצופים הקומוניסטיות. ריבס ווילם מילא השותוק לבוש את המדים המזוהים ולהימנו עם חבריו המסדר. אלם בגישי תורו לא גשת אל המדריך וקיבלה את העניבה המימודית ואת סמל המסדר, כמו לפטע חבריו ומחו. הם טענו כי אביו, ר' ולא יתכן קיבל לשורת התנועה בן של אנטני מהפה.

פצע וודע מירח שלום'קה אל אביו ובquo חול נוק סיפר לו על העלבון הנורא. אביו הבין לבבנן, אך בהחלט לא השתתף בעצורו. הוא היה יד רכה על ראשו ואמר: "שלום'קה, לך מוצפים חיים אחרים..." ...

זמנן לאזרב לאחרו מכאן פלשו הגורמים לרוסיה. יהודי דנילוביץ', שהבינו כי הגורמים הגיעו גם אליהם, לא ידעו בתחלתה כיצד להתחילס לך. הלא גם בשלטון הרומי לא רדו נתה.

הגיע היום שבו פלש העבא הגורמי לדנילוביץ'. הגורמים לא בזבזו כוחות מיותרים יותר עיריה כה קטנה, אולם היכרשו יציר מקומות חמי יונינום. עם בואם הוכמה בדנילוביץ' משתור פולני, שהייתה מרכיבת מצעריים אנונימיים, והם מיררו את חי היודאים.

הצרות האmortיות החלו כאשר הגעה הפקדה לרוכז את כל היהודים בגטו מגודר. כתע החלה מלחתה קיים ממש. גם החל להגע ידיעות על שחיתות גולדות שבמבעדים הגורמים בגטאות שבערי הקטנות.

שנה וחצי יהוי דנילוביץ' כשמייל הראש מאיימת חרב השחיטה הגורנית, חרב שהונחתה על ראשם בהינך אחד, בחוץ ר' ג' זה היה בשבת. שלום'קה, בן האח'ת עשרה, עשה את השבת מחוץ לעיריה, בטבעו של יער לוטשה, שכנן כשלושים ק"מ מהעיריה. שם היה בית גדול, בן שלוש קומות, שהగורמיםרצו להשתמש בו לצוריהם. הבית עמד שומם זמן רב והיה צורך לשיפוצו. לשם כך גייסו ביז'ה עליימלאלקה מדנילוביץ'. שלום'קה הצלילה להצער אל אחד מהם, שאמר כי הוא קוק לעזרתו של ילד.

בבוקר השבת התעורר שלום'קה מוקדם. הוא ירד לחצר ולפתע הבחן בשתי משאיות מלאות חילימ' גורמים. הוא מירח לעולות לקומה העליונה ולספר לחבריו את שרואת. הם לא ייחסו לכך חשיבות יתרה, מושם לשירותם ורבות של גורמים נגנו לעברו במקום.

הרבנות והופצה הורחות ברא███
מחלקה הכרdotot

דרושים משאיה לשרות

לעבודה מיידית
בעל נסיוון למשרת מלאה/לחצי משרת
לפרטים יש לפנות
למחלקת הכשרות 08-6204026
או במייל:
y0527681143@gmail.com
או למנהל מחלקת הכשרות
הרבי יעקב אטלון 054-9210545

שבת שלום!

